

[Collet]

strækning, nemlig hvor meget skal det, som fru Margrete Auken kalder folket, eje, og hvor meget skal enkeltmand eje? Og det er jo her, at de politiske skel går.

Man må sige, at Kalø er, som jeg nævnte, ikke noget enestående tilfælde. Dyrehaven er det i allerhøjeste grad, men Kalø er det ikke. Der findes mindst 20–30 tilsvarende godser i landet, som ligner det lige præcis, som drives udmærket, som publikum har adgang til, og som det nyder og glæder sig over.

Og når det oven i købet har vist sig, at folket i denne situation ikke har evnet at administrere det ordentligt – statsgodser er altså ikke sagen her i landet – så taler alt for, at det skal privatiseres.

(Kort bemærkning).

Arne Melchior (CD):

CD har ingen planer om at medvirke til salg af Dyrehaven, ej heller af Rosenborg Slot eller Frederiksborg Slot eller mange, mange andre dele af det, som fru Margrete Auken kaldte arvesølv. Det, at der er 20–30 tilsvarende godser i landet, som drives af private, er da fortrinligt, ligesom det er fortrinligt, at der findes attraktioner og forlystelser, som drives af private. Men at det skulle være et argument for, at staten skulle eje et enkelt af disse godser, kan jeg nu ikke se.

Det, der egentlig får mig herop, er hr. Collets regnestykker. Hr. Collet kom til det resultat, at renten af de 61 mio. kr. ville være 8 mio. kr. I regeringens eget papir er det regnet ud til 6,1 mio. kr. Så det er en lille tryllekunst med 33 pct. op, men jeg vil da indrømme, at det er spekulativt.

Hvad jeg derimod slet ikke kan følge hr. Collet i, er, at han siger, at man får 61 gode millioner kroner plus renterne. Det er en teoretisk sandhed. Den kan ikke bruges til noget i praksis. For at man kan få renterne, må pengene jo fastbindes til noget, på samme måde som hvis en privatmand sælger noget og får nogle penge. Så kan han enten bruge pengene, eller også kan han fastbinde dem, og så kan han få renterne, men han kan ikke både-og. Det er altså teori. Der står nogle penge, men de kan ikke bruges til noget, for så giver de ikke renter. De kan altså ikke både give indtægt i form af salgssummen og forrentningen af samme, for så er alle salgspriser jo fuldstændig fiktive, og så er hr.

Collet en større tryllekunstner, end jeg egentlig tiltænker ham evner til.

(Kort bemærkning).

Margrete Auken (SF):

Jeg vil først sige til hr. Behnke, at jeg ikke snakkede om Dyrehavsbakken. Der står nogle træer rundt om, som hedder Dyrehaven. Det var nu den, jeg talte om. Det kan godt være, at hr. Behnke skulle tage derud og så kigge ud over værtshusene og opdage det.

I spørgsmålet om, hvor meget folket skal eje, vil jeg godt være med til, at der er meget store ideologiske forskelle. Jeg tror, at det for hr. Collets vedkommende har en del at gøre med, hvor mange penge man har. Vi mener i Socialistisk Folkeparti ikke, at alt skal være i samfundseje, og det har vi sagt i mange år.

Vi mener på den anden side heller ikke, at det kun er det helt enestående, museale, der skal være fælleseje, og det mener regeringen faktisk heller ikke. Der er afsat ganske mange penge til store naturprojekter, hvor der skal ske folkeovertagelse af store områder. Det er faktisk meningen, så jeg forstår ikke, at der skulle være den form for ideologisk konflikt. Jeg kan såmænd mere høre, at man har nogle interesser, man varetager for andre.

Der er fuld adgang nogle steder, og vi har et forfærdeligt hyr med det andre steder, og det sker naturligvis på ejerens betingelser. Der er ikke noget at tage fejl af. Det gør det på godserne, og det gør det et meget langt stykke også stadig væk i skovene, hvilket hr. Collet som skovpolitisk ordfører er udmærket klar over.

(Kort bemærkning).

Collet (KF):

Jeg vil lige knytte et par bemærkninger til hr. Arne Melchiors observationer i forbindelse med renten af 61 mio. kr. Renten har som bekendt den egenskab, at den svinger. Den går lidt op og lidt ned, sådan lidt fra eller lidt til. Det kommer an på, hvornår man beregner renten, og på det tidspunkt, hvor regeringen skrev sit aktstykke, har det måske været lidt anderledes. Det korte af det lange er i hvert fald, at staten vil være langt bedre stillet ved at sælge det. Når staten får 61 millioner gode danske kroner ind, bliver statsgælden alt andet lige ikke så stor, og alt andet lige skal man ikke forrente så